

CHÙM THƠ 228
CN 16 TN B 19-7-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô (Mc 6, 30-34).

Khi ấy, các tông đồ hội lại bên Chúa Giêsu và thuật lại với Người mọi việc các ông đã làm và đã giảng dạy. Người liền bảo các ông: "Các con hãy lui vào nơi vắng vẻ mà nghỉ ngơi một chút". Vì lúc ấy dân chúng kẻ đến người đi tấp nập, đến nỗi các tông đồ không có thì giờ ăn uống. Vậy các ngài xuống thuyền, chèo tới một nơi vắng vẻ hẻo lánh. Thấy các ngài đi, nhiều người hiểu ý, và từ các thành phố, người ta đi bộ kéo đến nơi đó và tới nơi trước các ngài.

Lúc ra khỏi thuyền, Chúa Giêsu thấy dân chúng thật đông, thì động lòng thương, vì họ như đàn chiên không người chăn, và Người dạy dỗ họ nhiều điều.

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

CHUYẾN ĐI CỦA LÒNG KHIÊM NHƯỢNG

Có một chuyến đi từ trời xuống đất
Thăm thăm xa ngàn, mút mắt thời gian
Tự tạo thiên lập địa thuở hồng hoang
Đến hiện hữu vô vàn sinh linh mới

Khởi chuyến đi từ tình thương vời vợi
Đến con người từng bội nghĩa, vong ân
Xé chín tầng trời, vượt những cách ngăn
Xây con lộ thẳng băng trời với đất

Là chuyến đi tìm thánh thiêng đã mất
Công lý, hòa bình, sự thật, tiêu tan
Bóng tối bao trùm khắp cõi trần gian
Bởi sự chết làm kinh hoàng nhân loại

Một chuyến đi của khoan hồng, từ ái
Lòng Xót Thương sáng mãi những dấu chân
Nối đất xa về lại với trời gần
Xóa sự chết, gieo hạt mầm sự sống

Chuyến đi của Lời Tin Yêu, Hy Vọng
Đền từng nhà thấp sáng ánh tình si
Gỡ từng nắm mờ, mau thức dậy đi
Mà chiêm ngưỡng việc huyền vi vĩ đại

Hỡi Kiêu Căng, kìa người đã thất bại
Dưới tay Lời đầy nhân ái, khiêm nhu
Lời là Người có tên gọi Giê-su
Khởi chuyến đi từ trời cao, xuống đất thấp...

Hương Nam, 12-7-2015

HỒ GIANG A

NƠI THANH VẮNG

Không là nơi vắng vẻ
Mà nơi cõi lòng lặng lẽ khiêm nhu
Một mình con với Chúa Giê-su
Không cần nói, chỉ nhìn nhau trù mến

Bởi Người hiểu, hiểu lòng con trọn vẹn
Cả những khát khao thầm kín thăm sâu
Nỗi buồn vui, niềm hạnh phúc, khổ đau
Con không thể giấu nơi nào cho được

Sai con đi, nhưng chính Người dẫn bước
Miệng lưỡi này, Người đặt trước lời thưa
Đôi bàn tay vụng dại tự ngàn xưa
Người cầm lấy thực thi bao điều lạ

Luôn có Người cho đời con yên ả
Lúc phong ba, khi vất vả ngược xuôi
Một hành trình không có phút chút côi
Không lắng lo, chẳng bồi bồi xao xuyên

Người cho con một niềm vui thánh thiện
Là chính Người luôn hiện diện trong con
Khi lòng thanh, trí vắng những lo toan
Con hạnh phúc được yên hàn trong Chúa

ả giang hồ, 15-7-2015

NGHỈ NGƠI

Chẳng còn gì lòng con phải nhớ
Hơn là con đang ở trong Người
Một mình với Chúa mà thôi
Xác hồn thư thái nghỉ ngơi an bình

Cũng chẳng phải cầu xin, thưa thốt
Khi đôi lòng nên một với nhau
Hiểu rồi tận cõi thâm sâu
Yêu con Chúa đổ dạt dào hồng ân

Bởi, có một điều cần, Chúa muốn
Là hiền lành, khiêm nhường trí lòng
Tin yêu phó thác cậy trông
Thì con cứ ngủ giấc ngon trong Người

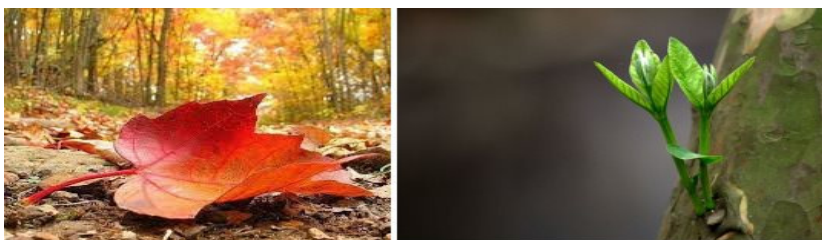
Chúa bảo tìm nghỉ ngơi đôi chút
Để tăng cường sinh lực thần linh
Cho con quên, mình là mình
Chỉ duy nổi nhớ ân tình bao la

Ngày mai con lại đi xa
Bằng đôi chân Chúa, tới nhà trần gian...

ả giang hồ, 14-7-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

CHÚT CHẠNH LÒNG

Cũng thì hai giờ sáng
Gã tuần phiên loạng choạng
Trong căn phòng tối, nhỏ xíu xiu
Đôi chân trần nhè nhẹ chắt chiu
Như thói quen đi hiu côی cút

Có ai chạnh lòng cho một chút
Sẽ hiểu kiếp người lúc tàn vong
Không lẽ ước, càng không lẽ mong
Một âm thanh nghe chừng thân thuộc

Ở đâu xa, nỗi khát thèm có được
Một lời thôi, khi chung cuộc chia phôi
Tiếc mà chỉ chỉ một nửa nụ cười
Hà tiện chi chút vời trông nghiêng mắt

Có lẽ nào lửa từ bi đã tắt
Trước bình minh thình bặt tới muôn thu
Ngày mai kia trong bụi cát mịt mù
Còn ai thấu khúc ru vờ cỏ úa

Chạnh lòng đi khi còn hơi thở lưa
Cho lệ tràn ràn rụa một niềm thương
Phiên tuần phiên như chân lý đời thường
Ai rồi cũng một đoạn đường chua xót

Chạnh lòng đi, thôi chân chừ đắng đót
Đừng để lòng ra bèo bọt tan mau
Phút này đây, là phút của muôn sau
Nơi hội ngộ mỗi tình đầu dang dở

Gã Tuần Phiên, 14-7-2015

CHƯA MUỘN MÀNG

chút chạnh lòng? ở đâu xa ?
trong nhà chữa có, sao ra tới ngoài ?
ai chạnh lòng? chạnh lòng ai?
khi chưa từng nếm bi hài nhân gian

thèm cao sang! khát vinh quang!
ai người cảm cảnh cơ hàn của ai
gần, trong, ngó phía xa, ngoài
khó nghèo không thể!
mơ hoài giàu sang!

ai chạnh lòng kẻ gian nan
mấy mươi mùa khó, chưa tan nỗi sầu
chạnh lòng đi, chạnh lòng nhau
còn dăm phút nữa, qua cầu nhân gian

một lời xin lỗi muộn màng
một đời vô cảm! bàng hoàng! xót xa!
thôi thì người ở lại nhà
một nơi thanh vắng để mà xót thương
học nhân hậu
học khiêm nhường
học chạnh lòng
học xót thương nhân loài

gã tuần phiên, 15-7-2015

M. SAO KHUÊ

CHẲNG CÓ GÌ ĐỂ KHOE

Vừa qua lăm lăm dặm trường
Khó nguy vượt ngược nẻo đường trần gian
Sẽ chia ân lộc bình an
Cho người đau khổ, tâm toan, u sầu

Trở về muốn bước thật mau
Để khoe với Chúa biết bao diệu vời
Ước Người khen tặng mấy lời
Khẽ khàng Người bảo nghỉ ngơi an bình

Trong thanh vắng, trong lặng thinh
Nghe lòng nhắc nhở rằng mình vô duyên
Được sai đi khắp mọi miền
Giảng rao Lời Chúa, nhờ quyền Chúa ban

Chẳng có gì là của con
Mà cứ ngỡ, mình tài năng tuyệt vời
Mới hay phút lặng nghỉ ngơi
Cho con thấu hiểu tình Người xót thương

Muốn con hiền hậu, khiêm nhường
Để Người bổ sức muôn muôn ơn lành
Ngày mai trên cánh đồng xanh
Con tin có Chúa song hành cùng con...

M. Sao Khuê, 16-7-2015

NƠI HIỀN LÀNH, KHIÊM NHƯỢNG

Trở về sau một chuyến đi
Bình an, thành đạt, còn gì vui hơn
Như con nít, lòng mừng rộn
Muốn khoe với Chúa muôn ơn lạ lùng
Để được nghe Chúa chúc mừng
Một lời khích lệ chắc chùng vui thay

...

Nỗi lòng chưa kịp tỏ bày
Mà như Chúa muốn dừng ngay ý đời
Hãy mau thực hiện ý trời
Tìm nơi thanh vắng nghỉ ngơi an bình

Nơi lòng trong trắng sạch tinh
Xa vòng tục lụy hư vinh thấp hèn
Mọi lời chúc tụng không khen
Dành cho Thiên Chúa uy quyền, chí nhân

Nơi thành toàn hiến lễ dâng
Một niềm tín thác ngần ngần trung trinh
Nơi uống cho say, chén tình
Hiền lành, khiêm nhượng, hy sinh, dâng đời

Hãy mau thực hiện ý trời
Tìm nơi thanh vắng nghỉ ngơi an bình

M. Sao Khuê, 16-7-2015